

Forudsætning som den ærede Forslagsstiller. Jeg vedkender mig nemlig den Anskuelse, at der her i disse Sager ikke kan være Spørgsmaal om nogen streng Berettigelse fra vedkommende Andragers eller Ansøgers Side til at blive bekendt med Erklæringerne. Jeg vedkender mig den Anskuelse, at, naar han har indgivet sit Andragende eller sin Ansøgning til vedkommende Dyrighedsmagt, saa er det dennes Sag og dens Berettigelse at søge, hvilke Oplysninger den finder nødvendige, og ad hvilken Vej den finder hensigtsmæssig. Jeg troer, at den Forudsætning, hvorpaa Forslaget er bygget, i det Hele er skæv, idet man har overført de Regler, der gjælde om de egentlige Retsager, paa et Gebeet, hvor de ikke høre hen. Der er ikke her, som ved de egentlige Retsager, Spørgsmaal om at gjøre en vis Ret gjældende efter en vis bestemt Lovregel. Der er ikke Tale om, at man paa en vis bestemt Maade skal frembringe Beviser; her er Tale om en Undtagelse fra Loven, en Begunstigelse, og, om Sligt skal indrømmes eller ikke, berøer mere paa et Skøn, uden at der kræves, at de Oplysninger, der i saa Henseende tilveiebringes, skulle strengt juridisk bevises. Men, uagtet jeg saaledes erkjender, at der ikke fra Andragernes eller Ansøgernes Side kan være Tale om en Berettigelse, vil jeg dog, især under de bestaaende Forhold, erkjende, at der fra deres Side kan være et billigt Krav paa, at der skeer nogen Forandring i det, der nu gjælder som Lov. Jeg mener, at man ikke her kan undlade at tage særdeles Hensyn til de mangfoldige Tilfælde, hvor man er henvist til at opnaae det, man ønsker, ad Ansøgningens og Andragendets Vej. Der er jo mange Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om Opnaaelsen af et Gode, som man har god Føie til at vente vil blive En til Deel, naar visse bestemte Forhold existere; der har derom uddannet sig en vis Praxis, en vis Regel, som Vedkommende, der indgiver et saadant Andragende, har Beføielse til at vente vil blive fulgt, og nu forekommer det mig naturligt, at Vedkommende, som indgiver et saadant Andragende, maa det i høi Grad interessere at see, om ogsaa de Data, hvoraf han antager, at Resultatet vil være af-

hængigt, fuldstændigt ere oplyste og fremførte paa den rette Maade.

Jeg troer derfor vel, at der kunde være Anledning til noget at gaae ind paa den ærede Forslagsstillers Tanke, nemlig forsaavidt man ikke derved lægger Administrationen Hindringer i veien, og et saadant Diemed har jeg troet, at man paa den simpleste Maade kunde naae derved, at man ophævede den Regel, som nu findes i Frdn. 15de Decbr. 1820 § 8, nemlig, at, naar vedkommende Dyrighed har forsynet Ansøgningen eller Andragendet eller Klagen med de fornødne Erklæringer, disse da tilbageleveres til de Paagjældende i forseglet Tilstand, og forandrede Bestemmelsen derhen, at de tilbageleveres til de Vedkommende i uforseglet Tilstand. Derved opnaaede vedkommende Ansøger, at han blev bekendt med de Erklæringer og Oplysninger, som vare meddeelte af vedkommende Underøvrighed og Overøvrighed, forinden Ansøgningen indgik til Ministeriet. Nu vil jeg villigt indrømme, at der kan indtræffe Tilfælde, i hvilke Sandheden, naar dette Forslag vedtages, ikke saa aldeles frit udsiges; men jeg troer dog ikke, at Sagen derved væsentligen vil tabe, da Vedkommende jo dog altid har det i sin Magt at erklære sig med en vis Forbeholdenhed, og i saa Fald vil der være Anledning for vedkommende Ministerium til at forlange yderligere Oplysninger, og disse ere efter mit Vædringsforslag Noget, der ikke skal forelægges den paagjældende Ansøger eller Klager; det er saaledes blot paa Sagens første Stadium, at denne faaer med Sagen at gjøre. Naar man vil gaae videre og indrømme, at ogsaa over de senere Erklæringer, som blive meddeelte, skal vedkommende Ansøger eller Klager kunne yttre sig, er det min Overbeviisning, at man derved indlader sig i en Vidtløftighed, som bliver meget hæmmende og skadelig. Naar man siger, at der ved mit Forslag kun opnaaes Ubetydeligt, da indrømmer jeg, at der maaskee ikke vindes saa særdeles Meget; men det er dog et Skridt fremad, og det forekommer mig derfor, at den ærede Forslagsstiller, da han dog visnok maa erkjende, at det altid er bedre at gjøre et Skridt fremad, end at blive staaende